

XAVIER GRASET

La casa del plaer individual

Si res no ho altera, al final d'aquest agost quedarà beneït l'amor que es regalen el príncep Haakon de Noruega i la jove Mette-Marit Tjessem. I mira que el prometatge ha donat més ensurts que el que va donar als republicans del planeta veure com el rei Simeó de Bulgària recuperava la corona per les urnes. I ha deixat més rastres per la sorpresa de la cocaïna que van trobar a la tribuna reial a les curses de cavalls d'Ascot, a la Gran Bretanya. Aquestes monarquies europees han assumit gairebé la funció dels antics bufons de la cort, i ara són ells els que distreuen els súbdits i serfs. Tot i que amb tanta actuació tampoc s'ho passen malament. Deu ser un canvi més d'aquesta societat postmoderna que vivim, aquesta era de buidor que cruix a cop d'antiglobalització.

El cas és que la trajectòria fins a l'altar de la Mette-Marit —que amb aquest nom es deu haver de casar per força— no és apta per a uns sogres tancats de mires. Un cop els reis Harald i Sònia van assumir que la seva futura jove havia tingut un fill amb un home condemnat per un afer de drogues, ara han hagut de pair la notícia que també havia participat en un programa de televisió que es diu *La casa del plaer*. El programa en qüestió no és una mena de *Gran Hermano* hedonista, en què la noia estigués tancada amb una colla deixant-se emportar per les passions de la lectura, la gastronomia, les arts o el sexe. No. El format s'acosta més al d'*Amor a primera vista*, que han emès tant Canal 9 com TV3. Vaja, que servia per anar a pescar nòvio. I també per obtenir el plaer, *a posteriori*, a casa o allà on fos.

La Mette-Marit hi va participar l'any 1996, però la premsa escandinava no creu en els models de dones fortes, del tipus de la dama del mar que ens ha retratat Ibsen, i ho han esbombat com si fos un numeret de funambulistes per distreure la concurrència. Es veu que hi va fer furor, també va cantar. La que serà futura reina dels noruecs va entrar

al plató, amb la presentació de: “Amb tots vostès, la gallineta cega de la nit!!!” Amb un antifaç i amb plomes, de comiat de solters portuari, vaja! Se la disputaven un centenar de pretendents, però al final va sortir del bracet d'un jove, que tenia el renom d'*El ballari de la mort*, i dues entrades per anar a un concert de Metallica. L'interès d'aquesta participació al xou televisiu és sobretot per conèixer algun detall de caràcter de la noia, que va confessar que s'estima més “els gossos vells que els cadells”, que li

“La que serà la futura reina dels noruecs va entrar al plató, amb la presentació de: ‘Amb tots vostès, la gallineta cega de la nit!’”

agrada molt més Julio Iglesias que la música de jazz, i que no és gens romàntica. Tota una princesa postmoderna. Això s'ha de resoldre. La que serà princesa el dia 25 d'aquest mes de moment rep lliçons de protocol. Tampoc és que s'hi pugui fer gran cosa més. Tots tenim un passat, i ells han triat entre el poble, i no entre la noblesa local. A Holanda han fitxat una argentina. I a Espanya s'ha anat a la pedrera nòrdica. I a Cuba per la família directa. És que si ho penses bé tampoc n'hi tantes, de princeses disponibles. Però és que, a més, vivim en una era de canvis profunds, que també afecta aquesta esfera reial. És clar que no els jutjarem, perquè, de fet, ells tenen el dret a ser íntegrament un ma-

teix, a fruit de les coses bones que té la vida. De “la casa del plaer”. No hem fet una societat que té l'individu com a valor màxim? Per sobre del bé social? Doncs aguantem. El sociòleg Gilles Lipovetsky, professor a Grenoble, és un dels que ha teoritzat amb més encert sobre aquests canvis. Sobre aquest individualisme que ha generat noves actituds: apatia, deserció, la seducció que substitueix la convicció, l'humorisme que ocupa tots els àmbits de relació social, d'un cert estancament i reiteració, on es banalitzava la innovació, i on, com dibuixa Lipovetsky, “el futur no s'assimila a un progrés ineluctable”. I on hi ha com a fet social i cultural més significatiu la possibilitat de “viure lliurement, sense repressions, escollint íntegrament el *modus* d'existència de cadascú”. Doncs això fa la Mette-Marit.

Tot això com a contraposició a la societat moderna, que és la que creia en el futur, en la ciència, i que es va instituir com a trencament amb la jerarquia de sang i la sobirania sagrada, amb les tradicions i els particularismes en nom de l'universalisme. Poc s'ho pensa la jove noruega que encara que els seus futurs sogres s'escandalitzin, ella és filla de la postmodernitat. D'aquest individualisme que impera. I que per tant ningú li pot retreure que busqués un “príncep blau” en un plató. Encara que Lipovetsky també deu anar refent aquestes idees de final de segle. Ja heu vist que amb això de la resposta a la globalització, tornen escenaris de rebel·lia comuna i social. L'afany de fer del planeta un mercat únic, un escenari econòmic i cultural que augmenti molt més les desigualtats fa unir lluites diverses, des de la de Sintel, a la dels sense papers, a la de les identitats i drets col·lectius. Segur que a les manifestacions també hi deu anar la Mette-Marit, i la resta de princeses europees perquè les deixin viure en pau a la seva “casa del plaer” particular.